

למי יש דרישת שלום מהיענים, מי עובר קורס לקריאה מזורזת ומי כוחו עדיין בידו למרות שהגיע לגבורות

טלוויזיה לפייסי

● פרק נוסף בסידרת-הטל-וויזיה בכנסת-ישראל. הפרק הראשון היה שידוך לחברי-הכנסת בני שליטי. הוא התי-עצבן, כרבים מחבריו, מהצפייה במכשיר הישן-נושן, המשדר עדיין בשחור-לבן במינון-הי-כנסת, ופנה ליושב-ראש ה-כנסת, שלמה הילל, בבקשה שהכנסת תרכוש מכשיר חדש, ציבעוני, למען נבחרים-העם. הילל השיב, כמיצוה-השעה: "אין תקציב!". השבוע קם חבר-הכנסת פסח (מייסי) גרופר והודיע שיש באפשרותו להשיג מכשיר-טלוויזיה חדש למינון-הבית. המכשיר, סיפר, הוא תרומה מידיד למען כנסת-ישראל. הילל סירב לקבל את התרומה, בטענה שאין זה נאה שכנסת-ישראל תקבל נדבות. יאה או לא, השבוע, בעת הצפייה במישחק-הגמר על גביע המדינה בכדורגל, התרעמו על טיב המכשיר הישן רבים מחברי-הבית, שנאלצו לצפות במישחק המכריע בין קריאה לקריאה במלואה. אחדים מהם אף הציעו לגרופר לעשות תרגיל: לקבל את התרומה מיידו, להציב את מכשיר-הטלוויזיה החדש בחדרו שבבנין, ואחר-כך להעבירו למיאון. בטענה שהחדר קטן מדי וקהל-הצופים גדול מדי.

● עיצוני סיפרה באותה הז'מנות על חוסר-המזל שפקד אותה לאחרונה: היא פנתה לשחד קניית חגה לסלאו והציעה לה הצעה מפתה ביותר — לככב בהצגת-יחיד, לסלאו התרגשה מהרעיון, אך סירבה וגילתה לה שהיא בחודשים הראשונים להר-יונה, זמרימה אחר-כך פנתה עז' יוני לזמרת נורית גלרון, בה-צעה לככב בערב שירי רחל. גלרון ראתה בהצעה בחמאה, אך נאלצה להשיב את פני המפיקה חיים, הסיבה — גם היא בתחילת הריונה. עיצוני המיואשת שאלה השבוע: "מה זה, לא נותרו בשוק שחקניות לא מעוברות?"

● כמדי שנה, חוגגים הזוג מישא אישרוב (63) ורעייתו, הכימאית בלהה מס (41), את יום-הולדתה של בתם, חן, כי-הצגה חדשה, בשבוע שעבר הציגו לפני ילדי שכונת רמת-אביב ג', איור מגוריהם, את הה-צגה גוזמאי-הבדאי, חן, כוכבת האירוע, לא היתה על הבימה אלא ישבה בנחת וצפתה בהוריה.

● השחקן עורר תאומי הד' מין בשבוע שעבר את כל הפרטי-נריות ששיחקו לצידו במשך די-קאריירה הענפה שלו, כאורי-חזיון בפרימיירה החגיגית של על החיים ועל המוות, מחזה שכתב בעצמו. בין האורחות שלו ניתן היה למנות בקהל את רחל מרכוס, יונה אליאן, דינה דורון, עדנה פלידל ואחרות. תאומי נימק את זימונן: "לפחות בערבי-הבכורה שלי איני רוצה להיות לבד".

● אחרי ההצגה הזמין תאומי את אורחיו ואורחותיו לסעוד במועדון. כחצות, משהיתה די-מסיבה בעיצומה, הסתבר שזאת גם מסיבת-הפתעה עבור בתו, עינת, שחגגה באותו לילה את יום-הולדתה ה-20. אמירה, בתו השנייה של תאומי, לא נסחפה בשימחה הכללית. הסיבה — אמירה בת ה-17 היא מעריצה מושבעת של הזמר שלמה ארצי. זה לא הגיע למסיבה, למרות שהזמן, והשבת את שימחתה של המעריצה הנאמנה.

● יוסף בראל, מנהל די-טלוויזיה, אינו חובבי-כדורגל

אירוע, שהתקיים בשבוע שעבר, והוכיח בשורה של לחיצות-ידיים אתנות שכוחו עדיין כי-דין.

● סאלי וסם לואיס ממי-שיכים בפסטיבל-הפרידות שלי-הם מישאל, השכוע היו אורחי-הכבוד בהצגה התניגית של מכור לאהבה, שהועלתה בתי-אטרון יובל. השניים נפרדו באר-תה הודמנות חגיגית אף מירי-דתם הטובה, מרים עיצוני, מפיקת-ההצגה.

תפסה אחר-כך יהודית שוויצר החדרתית (בשמלה הלבנה, משמאל) מורה לריקוד, הכוריאוגרפית של המופע, מזה יחד עם הבימאי הצעיר אורי פסטר. שוויצר חטובת-הגוף סיפרה שכאשר התחילה בעבודה המעשית במופע, נבהלה כי הרגישה ש.נכנסה לנעליים גדולות ממירתה". היא נכנסה לחץ, שקלה פרישה, אבל לבסוף נשארה.

סח שבח וייס, וייס, שטייל עם מישפחתו בשמורת-טבע בצפון-הארץ, חזה בסרט על היענים שבשמורה. הוא זיהה כנקל את קולו העמוק והמלא של כרעמי, כקריין שליווה את הסרט בהס-ברים, והביא לו "ש חם משות" פיו להסרטה.

● לאור החבורות עבות-הכרס המציפות את שולחנותיהם של חברי-הכנסת (רו"ח מבקרי-המדרי-נה, מסקנות ועדת-החקירה על רצח ארלוזורוב, ועוד) ומלאי די-דואר העמטבר בתיבותיהם, יום-חבריה-כנסת מאזר שיטורית רעיון מבורך. הוא מארגן בימים אלה הרשמה של חברי-הבית לקורס לקריאה מזורזת. התי-ענות מפתיעה לטובה.

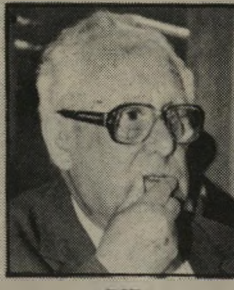
● לעיתונאי אילן שחורי היתה בעייה ערינה. הוא קבע פגישה עם אחד מפעילי ש"ס, שלא היה מעוניין להרגיש את הפגישה יתר-על-המידה. שחורי הבחין בשולחן עמוס בפעילי-ש"ס במירפסת הכנסת. מובן שלא יכול היה לשלוף מהשולחן את איש-שיחו. הוא המתין וממי-תין, אך השיחה סביב השולחן במרפסת נמשכה. שחורי, שמידר לרדת לתל-אביב, הסתובב אובד-עצות. לבסוף, בעצת עמית, יצא למירפסת החל מסתובב בצורה הפגנתית. מקץ כמה דקות, התי-פרק שולחן-ש"ס, אנשי התפורה, מלבד האחד שפנה לעבר העי-תונאי.

● לחיצות-ידו של הפרופסור ישעיהו ליבוביץ היוו את שיחת-היום בחגיגות ה-20 ל-קיומו של מוסד החינוך, אוהלו. ליבוביץ, שהגיע כבר לגבורות, היה אחד מאורחי-הכבוד של די-

הנשים בחתונה, ולכן התאכזה כששלה לה בעלה, שסעד במדור הגברים, שליחים שהודיעו לה על רצונו לפרוש מהאירוע. "מי-רוע?" שאלה באכזבה, "הוא לא נהנה כמוני?"

● בעלת ההופעה האלגנטית ביותר של השבוע היתה טובה שפירא, רעייתו של הח"כיתע-שיין, אברהם שפירא. בחתו-נת בנה שמואל, סיפרה כי הצ-טרפה למיבצע הריאטה של בעי-

חותמות ומפתחות

● הסיפור הבא נשמע כל-קוח מן הדמיון, אך הוא אמתי-לאמיתיה. מאז פרשת החותמות של אליעזר שוסטק, לא נשי-מע סיפור שכזה בהיסטוריה המיפלגתית בישראל:

הסיפור מתחיל בחברת-הכי-נסת שרה דורון, חברת המיפלגה הליברלית, שלא שבעה נחת מהמועדון שעמד לרשות חברי-המיפלגה, בבנין די-מיפלגה הליברלית ברחוב אבן-גבירול בתל-אביב. המועדון, ששימש כמקום-מיפגש לשרידי המיפלגה, היה רעוע וחסר-מיוג. בקיץ היה חם ומחניק, ואילו בחורף — קור-אימים. כפי שתיאר אותו השבוע אחד מבכירי-המיפלגה. בעידודם של חברים במיפלגה פעלה דורון למען סיפור התנאים במועדון. לבסוף, אחרי תלאות רבות, זכתה דורון לראות פירות לעמלה — המועדון שופץ, הריהוט הוחלף, נתלו וילונות, הותקן מיוג-אוויר. אלא מה? המועדון אינו פועל. משום-מה? או אולי: משום-מי? צבי רנד הישיש, היושב-ראש הנצחי של איגוד העובדים הליברליים, פשוט נעל יום בהיר אחד את דלת מועדון-החברים, לקח את המפתחות עימו וזהו. חסל סדר מועדון.

● כתב קול-ישראל בכנסת, עורר בן-עמי, הופתע מאוד לקבל, במהלך דיון בכנסת, פתק שבו היה כתוב: "יש לך דרישת-שלום מהיענים...". בדיקה מהירה העלתה שהכותב היה חבריה-כני-

לה, והצליחה להפחית 15 קילור-גרמים ממישקלה. גם לילי שרון, רעיית שריהתעשייה-המסחר, בלטה כי-הופעתה בחתונה זו, שרון די-אלגנטית נהנתה למדי בעזרת-

אלדד שרים ואשתו ענת שרתוק, הצמד שכותב שירים ביחד — היא את המלים, הוא את הלחן — ישבו צמודים בערסלה-הקש במסיבה שערכה רינה כרמלי, מפיקת טקסי-הפתיחה של המכביה הקרובה, בדירתה בפתח-תיקוה. אלדד כתב את המוסיקה למופע "12 השבטים", שיועלה באותו ערב. על אותו ערסל